

עת"א 62887/11/19 - ישעיהו ריזקאן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 62887-11-19 ריזקאן נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
עותר	ישעיהו ריזקאן
	ע"י ב"כ עו"ד ימימה אברמוביץ
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד כ"ץ-עקיבא (שב"ס) ועו"ד איקן (פמ"מ)

החלטה

- א. בפני עתירת האסיר לחופשה חריגה לצורך השתתפות ב"שבעה" בחיק משפחתו, לאחר פטירתו של אחיו ע"ה ביום 24.11.19.
- ב. העתירה הוגשה ביום 26.11.19, לאחר שפניות דחופות של ב"כ המלומדת של העותר למשיב לא נענו.
- ג. ב"כ הצדדים התייצבו לדיון שנקבע בדחיפות ביום 27.11.19 וטענו טענותיהם. לבקשתי, הוגשה היום (28.11.19) הודעת עדכון מטעם המשיב, ועתה תוכרע העתירה.
- ד. העותר הורשע בביצוע של עבירות מין חמורות בקטינה כבת שבע-עשרה בעת המעשים, אותם ביצע במרמה, בהיותו רב הקהילה אליה השתייכה משפחת הנפגעת, כשהוא מנצל את מעמדו ואת השפעתו. ביום 15.02.18 נגזר דינו של העותר לעונש עיקרי של שמונה שנות מאסר ולענישה נלווית. העותר הגיש ערעור, לרבות על הכרעת הדין, התלוי ועומד בבית המשפט העליון.
- ה. ב"כ העותר הדגישה כי השבעה תתקיים בכתובת שמחוץ לעיר מגוריה של הנפגעת, ועמדה על-כך שבמהלך המשפט וגם בטווח הזמן שבין הרשעתו ועד לכניסתו למאסר, היה נתון במעצר בית אותו לא הפר.
- ו. ב"כ המלומדים של המשיב ציינו שהתנגדותם של המשיב ושל משטרת ישראל לבקשת העותר, נובעת מטעם יחיד של חשש ממסוכנותו של המשיב: מסוכנות לכאורית עולה מטיב העבירות ונסיבות ביצוען, ובסד הזמנים לא יכול היה מב"ן לבצע הערכת מסוכנות לעותר [הודעת מב"ן מהיום 28.11.19]. כל עוד לא ניתן להסיר את החשש, כך המשיב, לא ראוי לקחת סיכון של פגיעה באזרחים ובאזרחיות.

עמוד 1

- ז. המשיב הודיע על הסכמתו וכוונתו לאפשר יציאת העותר בליווי כדי לעלות על קבר אחיו המנוח, במועד לא-נקוב, כשלא מובטח כלל שיציאה זו תתקיים במהלך השבעה, העתידה להסתיים לפי חישוב המשפחה ביום ראשון 01.12.19. העותר ומשפחתו לא רואים בכוונה זו פתרון למצוקתם.
- ח. מחד גיסא, דאגת המשיב לשלומן של נשים ונערות, העלולות ליפול ברשתו של העותר המניפולטיבי, דאגה במקומה היא. כך ודאי, כשלא נשללה מסוכנות אינהרנטית זו בהערכת מסוכנות מקיפה ומעמיקה. עוד יש לזכור, כי המשיב הוא האמון על החזקת אסירים במשמורתו ועל הגנת הציבור מפניהם, ואל-לו לבית המשפט לשים עצמו בנעליו, או-אף להתערב בשיקול דעתו כשהוא במתחם הסבירות.
- ט. מאידך גיסא, עומדים הערך של קיום מצוות האבלות, המוכר גם על-ידי המשיב, ונתוניו הקונקרטיים של העותר - העותר כבן 65, ללא עבר פלילי הקודם לעבירות בגינן מרצה הוא עתה עונש מאסר.
- י. ודאי שאין לקבל כלל קטגורי ולפיו לעולם לא יצא לחופשה חריגה אסיר, שהורשע בעבירת מין, אלא אם יעבור הערכת מסוכנות: חייבת להיות התייחסות מיוחדת לאותם מקרים חריגים שבהם החופשה מתבקשת לרגל אירוע לא-צפוי (אבלות ולהבדיל לידת תינוק, למשל) כשדוחק הזמן לא מאפשר הערכת מסוכנות. זאת, כשקיים מידע שעל-בסיסו ניתן להעריך בזירות פוטנציאל סיכון נמוך, ולמצער נשלט.
- יא. כך ככלל, אולם עניינו של העותר אינו יכול לבוא בכלל חריגים אלו: בגזר הדין מובאות מסקנותיו של שירות המבחן, שעיקרן הרלבנטי לעניינו נעוץ בראייתו העצמית של העותר כקורבן ובחוסר יכולתו לזהות מצבי סיכון, עקב שלילתו קיום בעייתיות בכל תחום בחייו. לכך יש לצרף גם מסקנות העולות מתסקיר נפגעת עבירה, לגבי יכולותיו המניפולטיביות של העותר, שהפעיל "קשת רחבה של טכניקות שליטה" כלפי הנפגעת אך גם כלפי משפחתה. על-פני הדברים, חיישין.
- יב. לנוכח האמור, לא אוכל לקבוע כי החלטת המשיב חורגת ממתחם הסבירות, או לוקה בפגם אחר המצדיק תיקונה.

סוף דבר, העתירה נדחית.

עותקים לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ל' חשוון תש"פ, 28 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.